

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii: DRAGOS PROTOPODESCU TOMA VLADESCU

Redactia si Administratia: BUCURESTI

TELEFOANE

Directia Administratiei 4-85,82 Redactia 4-84,34

ABONAMENTE: 1 an Lei 700 6 luni 350 3 luni 175 Comuna urbana 1 an Lei 500 6 luni 250 3 luni 125 Comuna rurala

Politica dela Maillane

de TOMA VLADESCU

Dupa atatia ani, iata asa dar inca un 5 Septembrie in care sunt obligati sa raspund prietenilor dela Maillane cu regretul trist de a nu mai putea veni cu ei pe locurile unde poate au trait cele mai inalte clipe de viaa. Si telegrama mea, cu melancolie tarfata, sti bine ca se va ineca nestiuta in hohotele de fericire din corurile superbilor Arlesiene dela Maillane, dela Arles desigur, dar toate aceste locuri exaltate in soare aprins, sau Aigues-Mortes deopotriv, peisajul de bruma, de febra si vis pe care le-a adorat Barres.

Dar peste toate aceste nostalgii, care ajung sa le tin pentru mine, ce este mai intai Maillane? As vrea parca sa-l definesc, acest sat de mirasol, ca o capitala spirituala, o capitala de lumina a rasei noastre. Acolo s-a născut, la mas du Juge, poetul soarelui, al puritatii, al supremelor acorduri cu viața, Frédéric Mistral, pe care noi poate nu-l cunoaștem destul, dar care pe noi toți ne-a cunoscut atata incat ne-a definit pentru toate veacurile destinul.

Langa piatra lui de mormant, acum nu mai mult decat 6 ani imi pare, m-am gasit strapus de flor. Frédéric Mistral, de dincolo de aparante si viciu, ne infundea inaintea mână lui protectoare, mână lui caldă incă si ne cuprindea pe toți sub cupola unei gândiri de largi visări, de o devaruri certe si satisfactii aproape totale.

Si era acolo atata de sigură prezenta lui, atata de palpabilă parca, incat poetul mort, dar pururea viu, parca că ne vorbește din tot peisajul, din pamant si din cer, in foselel frunzelor batute de vant din toamna aceea grămie care se profilea pe colina.

Nu, ciftorii scumpi, Frédéric Mistral n'a fost numai poetul acela poate puțin impetuos si oferindu-se declamatiel, pe care-l cunoașteți abia din cărțile de primare. Dar, trăind printr-un orgolios destin in plina vaoa delatist, in vaoal al XIX-lea, Mistral a fost poet, si desigur unul din cei mai mari din căl au trăit până azi, toamă fiindcă nu s'ar fi resemnat să cuprinda viața altfel decât într-o sinceritate absolută care trebuia să-l conducă la marile revelații ale poeziei. Si viața lui armonioasă, așa cum i-a scris-o Marius André, este toamă acest laborios si permanent acord al poetului cu natura lui si cu viața — un drum mereu ascendent care l-a dus natural până la fericirea ultimelor lumii. Existența lui Mistral a fost deopotrivă tumultuoasă, secret învaluită de atâtea mistere câte poate nu s'au pătruns până azi. Dar crizele chiar prin care a trecut — acest cronge de Maillane pe la 1848 — si altele poate încă mai grave, n'au putut să-l altereze substanța lui inefabilă si niciodată desigur nu l-au falsificat-o.

Poetul ancorase dela început, in soare: Le soleil me fait chanter! Când s'ia sles deopotrivă să nu fie decât l'humble disciple du grand Homme, găsise fără îndoială cel mai sigur drum. Iar când in sfârșit a vrut să nu cante decât — pour vous, ô pâtres et habitants des mass — pentru voi, păstori si locuitori ai colinelor — in lumea asta simplă si ideală poetul si găsise climatul fericit din care avea să se ridice la cer cântecul lui de foc si de aur.

Dar astăzi poezia n'a revelat lui Mistral eternele secrete de viață si tot astfel politica, magul dela Maillane ca si imensele orizonturi de îndreptar moral, de sensuri altfel necunoscute, se ridice tot din poemele lui solare.

In contact esențial cu viața, Mistral va exalta puterile ei, forțele tradiționale, — l'ennemi de l'ordre — frumusețile captiv, dragostele lui. Si ca să ajungă la conștiința rasei care-l bate joc de etorile — ca să nu fie decât ceea ce este, un mănunchi de legături de sânge, legături tradiționale si intelectuale, de limbă si de pământ.

De aceea tot ce gândim astăzi pe plan uman, deci național, se găsește in moștenirea lui Mistral — si toată această moștenire a cărei expansiune si adâncire o oferă genul covârșitor al lui Charles Maurras, formează ceea ce vreau să numesc politica dela Maillane.

(Continuare in pag. III-a)

Roadele politicianismului

de VIRGIL RADULESCU

O întâmplare m'a trimis acum două zile in județul Durostor. Pentru prima oară călcam pe aceste meleaguri. Trădese acolo neamuri care se desebese nu numai ca popoare ci si ca rase. Mai întâi înaintea acestei situații in Buzurabia. Am găsit pe lângă ocazionala de structură etnică o dureroasă identitate de moravuri politice.

Dacă printre apărătorii democrației ar exista și oameni de bună credință, o legalitate in Cadriater le-ar fi de real folos. Există acolo nu una ci zece de probleme luate in plata Domnului, de toate guvernele de după război. Există altele cărora și s'au dat atenținea soluții încet lucrurile au eșit mai rău de cât înainte.

Ar trebui să scriu și si noaptea pentru a le discuta pe toate. Si poate că voi face odată aceasta. Deocamdata mă voi mărgini la cea mai dureroasă.

Problema colonizării Dobrogei este desebită de multă vreme, atențea guvernelor noastre.

Am stat, cu uoazia viciet mele, de gânduri cu mulți coloniști.

Oamenii aceștia au trăit acolo, in Macedonia, cu un fel de locană a României, in suferințele lor, Pivara familie și are morții ei pentru cauza națională, au încercat rând pe rând, Turci, Greci, Bulgari, albanezi, să-l demaționalizeze.

Prin strălucire sau teroare, cu o dăruire pe care noi nu o cunoaștem îndușug, frații noștri au reușit, Li se ofereau avantajii, sau erau ur și simplu impușcați.

La lucrurile de armă, au răspuns cu pietate la avangardile oferite, cu dispreț. Înșefării, unii dintre ei, acură bucuria, nemărginită, să vină in Patria.

De astăzi s'au sălăsi la suflet ei la trup, in munții lor aspru, cu moravurile lor pure, și mai ales cu ocazională fure de neam pentru care s'angheraseră o atâtea ori acolo.

Am fost colonist în Dobrogea, preluându-l pe această ocazie brațele de colț.

Colonizarea însă s'a făcut de către atelantă autolul în condiții cari

Tab ouis — Mihailache — Madg earu

Războiul chino-japonez

de MIHAIL POLIHRONIADE

— Jocul puterilor —

De la începutul războiului japono-chinez toată presa mondială publică zilnic telegrama senzațională, articole, comentarii, cu privire la posibilitatea intervenției rusești, britanice sau americane in conflictul dintre China și Japonia.

CE INSEAMNA INTERVENȚIE?

Intervenția — adică amestecul unei terțe puteri într-un conflict dintre două state — are un dublu aspect. Ea poate ficanuflată, constând in sprijin politic și diplomatic, in armament, bani, munijioni, cadre date u-nuia dintre beligeranți impotriva celui alt. Intervenția fășișă insemnă război, război declarat de Rusia, Statele-Unite sau Anglia — Japoniei.

Prima formă de intervenție se practică in plin, cea de adoua este — după părerea mea imposibilă.

GREUTĂȚILE UNUI RĂZBOIU CU JAPONIA

Cei ce vorbesc cu ușurință de posibilitatea unei intervenții militare impotriva Japoniei ar face bine să se uite pe o hartă.

Primul lucru care sare in ochi sunt distanțele colosale ce separă Japonia de toți eventualii săi adversari.

Rusia europeană e la 7500 km. (linie dreaptă Moscova — Vladivostok) legată cu Siberia Orientală, baza de atac rusesc, printr-o singură cale ferată lungă de 8680 km. Statele Unite sunt la circa 9000 de km. de Japonia despărțite prin imensitatea Pacificului iar insulele Havai — puternică bază maritimă și avia-

tică americană — la circa 7000 de kilometri.

Englezii sunt mai favorizați Baza navală și aviație de in Singapur e totuși la circa 4500 km. de arhipelagul nipon, iar bazele australiene cele mai apropiate între 4000—6000 km. iar cele mari la circa 8000 km.

Nu numai atât, tot haria ne arată admirabila situație strategică a imperiului nipon. Insulele japoneze — Japonia propriu zisă — se întind de la Nord spre Sud pe o lungime de circa 4000 de km. adică aproximativ de la Capul Nord până in Sahara. Centurul coastelor nipon e de...

Deci cele mai mari flote din lume unite n'ar putea bloca efectiv coastele japoneze. Dar ar avea oare șanse flotele navale sau aeriene anglo-americane să ajungă până in arhipelagul japonez? Puțin probabil. Statele Unite sunt la 9000 km., insulele Havai la 7000. Flotele lor, navale și aeriene, ca să ajungă in apele japoneze ar trebui să treacă prin tre sutele de insule ale Microneziei — Karoline, Mariane, Marshall — tot atâtea baze navale și aviatice.

Deci pe când Statele Unite ar trebui să se bată la mii de kilometri de bazele lor, Japonia e păuă in mijlocul Pacificului la ca casă.

Cât despre Marea Britanie atacul pornit dinspre Australia ar întâmpina aceeași greutăți prin Micronezia iar atacul pornit de la Singapur s'ar lovi întâi de Formosa și de Pescadore redutabile avant posturi japoneze in Mările Chinei.

BAZELE AUTONOME

S'ar putea argumenta împo-

triva celor de mai sus arătându-se că Rușii, spre a ocoli insurmontabila problemă a distanțelor, au creat o bază militară autonomă in Extremul Orient, faimonsa armată din Siberia Orientală condusă de și mai faimosul mareșal Blücher. Ce valoare are această armată și această «bază autonomă»?

Se pare că armata mareșalului Blücher ar număra 25 de divizii și circa 1000 de avioane. Japonia poate opune acestei armate 5.000.000 de oameni și 3000 de avioane.

In al doilea rând baza militară nu e secundată de o bază economică și de una industrială.

După primele luni de război stocurile — admițând că sunt ceciale — se vor epuiza. Hrana, combustibilul, îmbrăcămintea, piesele de schimb pentru avioane, tunuri, tankuri și arme automate, munijionile, întărirea vor trebui să vină tot din Rusia, adică de la 8860 km, pe transiberian controlat permanent și distrus de aviația japoneză.

Iată de ce americanii au fost mai inteligenți când nu au constituit o «bază autonomă» in Filipine, așa cum cere insistent o bună parte a presei americane, și iată de ce problema distanțelor rămâne aceeași in cazul unui conflict cu Japonia.

COMPLICAȚIILE POLITICE

Dar nu numai din punct de vedere al distanțelor e greu un război cu Japonia. Imperiul nipon e o formidabilă putere militară. Marina, aviația, armata

(Continuare in pag. III-a)

Parintele Moța

de VALERIU CARDU

Aseară m'am lăsat furat de vraja amintirilor și am pornit, aburdat, pe un plai de copilărie. Am răstăit un calendar de viață și m'am înțors, cu gândurile și cu anii, într'un sat băneț de grăunță. Mi-am adus aminte de cele dintâi sloveniri ale abecedarului. Și iată, furiselin, s'a prezentat întâia zi in care am citit «Libertatea».

Sunt mulți ani de-atunci. Întâmplările ar trece pe potecile vremii, una după alta.

Dar dacă stau să cuprind cu amintirea zilele de sărbătoare și Duminicile unui sat din inima hotarului, văd grupul de țărani adunați să el-tească in cor — la «turvin» — fecia părintelui Moța. Veneau numărate exemplare din «Libertatea» in satul meu natal. Plugarii o citeau cu ne-saș, sărbătorile, in seculul popas al marelui, pe brazdă, toamna la enlesol viilor și iarnă, in țărâzilor nopților, când cerul sau fanfara satului dădeau glas horelor și doinelor de Jar. Acolo, in coloanele «Libertății», au răsdit nădejile de mai bine, in slova foii dela Orăștie s'a tors jalea moș-negilor cărauși și s'a împletit visul măestrit al feciorilor. In litera in-traurită a «Libertății» ne-a plâns amarul întreg, ni s'a spovăduit jalea și ne-au crescut bucuriile.

«Libertatea» a fost un urias portativ al cântecelor noastre toate, cari ne chemau spre zarea țării dta vis.

Fără această foale, hotărât, viața Ardealului ar fi fost alta. Într-o bună zi, când se va scrie istoria de seghedunari a Ardealului, cronica va trebui să-și oprească privirile asupra «Libertății», care a însemnat in viforul devenirii noastre istorice, la un post ardelean de veghe, mai mult decât un deputat in parlamentul dela Budapesta și mai mult decât un corp de armată mobilizat.

N'a fost intelectual sau plugar, in Ardeal, care să nu fi trăit românește prin «Libertatea». Foala aceasta a fost carte de capăt, liman de nădejde și îndreptar pentru pașii unui neam ridicat din temniți și din lanțuri și pornit, năvalnic, spre zarea desrobirii.

«Libertatea» a fost și este părintele protopop Ioan Moța. Părintele Moța l-a dăltuit slova. Părintele Moța a sfătuit-o in inchisori și in fața tribunalelor ungurești. Dar «Libertatea», in afara de faptul că a însemnat monitorul sufletului românesc din Ardeal, este cea mai perfectă realizare de tipăritură săptămânală pentru popor. Si ceva mai mult.

Din punct de vedere gazetăresc, in sens de luptă, de analiză justă a evenimentelor, din punct de vedere al interpretării și tălmăcirii evenimentelor — nu-luade aminte de opinia unui distins profesor sătmărean — «Libertatea» de dinainte de război este o colecție de articole profetice. In slova «Libertății» s'au văzut, cu ani mulți in urmă, multe din fețele de azi ale continentului și ale lumii.

Si ceiaze medaliază mai mult viața acestei foi pentru popor, este neamăntu ei prezenta in centrala problemelor pe cari le rădăse vremea. Vreau să zic, mai precis: venicia tinerețe a «Libertății». N'aveam decât să răsfoim colecția ziarelor din ultimul deceniu. Nu e prea greu. Si vom vedea că, dintru început, o singură gazetă a fost, cu sufletul întreg, alături de visurile și de suferințele celei mai splendide generații pe care a hărăzit-o Dumnezeu neamului nostru. Atunci când alții nu înțelegeau, «Libertatea» a înțeles. Când alții nu vedeau, părintele Moța a văzut. Si când ceilalți nu voiau sau nu puteau auzi, un singur om a auzit cum vin, din morminte și din binecuvântările Cerului, chemările cele mari.

Si nu este întâmplătoare această prezenta activă, permanentă, a părintelui Moța in furtuna luptei. Nu putem trece ușor peste acest fapt semnificativ. Zace ael, splendid reliefat, un destin de soldat. Al evăntului, al slovel, al faptel. E revărsată in prezenta aceasta de totdauna, mărturia unui Ardeal zălmăjit din năvalnice sarmisegetuze și din olturi tocăruite in volbură.

(Continuare in pag. III-a)

Atleții, ambasadorii

Balconada atletică a reușit să depășească in importanță fațetele mărunte care se risipeau in cotidian. Săr părea că lucrul in sine nu prezintă, totuși, prea mare însemnătate, de vreme ce evenimentele sportive se izolează de restul faptelor sociale, iar o parte bună din tre românii le ignorăză ostentiv.

Faptele sportive se petrec într'un cerc închis, totuși larg, in care se găseac indioizi din absolut toate straturile sociale. Acest cerc închis consumă cu desinoultră reuniri de box, dar mai ales jocuri de football. Față de celelalte ramuri ale sportului «public» nostru a rămas refractar. Si pentru acest lucru poartă o oină mare, pe care cu greu și-o va înlătura.

Iată însă că Balconada atletică reușește să adune in stadion zece mii de oameni. Câți dintre aceștia sunt dechit spectatori de football și de box? Mult, desigur. Dar nu majoritatea. Ceți mai mulți erau oameni noi, atrași și câștigați de nouătea spectacolului. Veniseră

să încurajeze atleții pe care nu-i cunoș-teau, in jocuri pe care nu le mai văzu-seră. Pentru cei cari urmăresc înfăm-pările sportive, faptul pare un miracol, care, însă, se explică ușor.

Atletismul depășește in valoare celelalte întreceri de forță fizică toamă fi-îndcă mai mult decât oricare alt joc, el se întemeiază pe calitățile sufletiești ale omului. Iar omul din public a se-dusă faptul, care, la rândul lui, l-a cap-tivat. Se explică deci ușor cum au câș-tigat atât de frumos atleții noștri in fața unor adversari mai buni. Voiața lor s'a unit cu poizna celor din tribuna, au format un singur tot, voiața neamu-lui, iar neamul a câștigat.

Dar nu numai acesta este câștigul. Jocurile atletice din Balcani se petrec pentru prima oară la București. Des-gur, organizatorilor le-a trebuit multă îndrăzneală să-și ia răspunderea acestor jocuri atât de puțin populare la noi. Dar curajul lor a răzbit înieria publică. Mare câștig. Si pentru atletism și pen-tru român.

Apoi strălucii, atleții și conducători, au rămas minunați de ce au văzut pe la noi. Oraz mare și — cel puțin pen-tru ei — civilizat. Oamenii amabili, pă-trunși de duhul ospetiei. Organizare occidentală, casă bună, masă cu'n ba-se-m, transport gratuit, festivități, pim-bări.

Ți-era mai mare dragul să-i vezi pe turci, iugoslavi, greci, bulgari și alba-nezi, in majoritate oameni simpli, lă-lându-se in fotoliile comode dela Sna-goo. Si nu-i o răutate să zămbesci când îi vezi sălăngat, mănâncă la cele mai bune restaurante din București.

Până acum sportivii noștri ne-au fost ambasadori in țări străine. Au făcut impresie frumoasă, dar n'au venit tot-deauna încântați de ce-au văzut pe acolo.

De data aceasta ambasadorii altora ne vizitează îndelung și amănunțit. Până acum n'au avut de ce să se plângă. Din contră. Vor pleca dela noi cu cele mai frumoase impresii. Si sperăm că, în-torși pe la casele lor, cel puțin nu ne vor înjura.

(Va urma)

Virgil Popescu

Văcărești

de NICULAE TOTU

IV. de NICULAE TOTU

Viața omului e făcută din mici multumiri și eu atât mai mult le simți când ești închis si voința ta este supusă altora. Când ești oprit dela un lucru, pe acela mai tare îl dorești.

Nouă ni se da, conform prescrip-țiilor medicale, un kilogram de vin la 7 inși pentru masa de amia-ză și seara. Vă puteți închipui că nu ne ajungea nici pe măsăluta cea mai mică. Noi, șapte flăcăi adra-veni să răstorni pământul cu noi, puși la dietă cu câte un degetar de vin pe zi. Mai rău ne zămorau și ne făcea rău. Voiam și noi celea un păhărel plin să-l poți gusta pe in-delate, să ne moaie sufletul, să ne dea ghes la vorbă și când colo ca la împărășanie. Într-o zi fi spun lui Ionica Bagea.

lapul cu pricina.

— Domnule Grefier ce părere aveți Dumneavoastră despre gu-vern, mai sado sau nu?

Grefierul începe să ne facă o lungă teorie. Funcționarii ceilalți ascultă atenți. Unul ține condeiul in gură și privește visător pe geam. Altul își răsucește o țigară. Ea îl imboldesc cu întrebări pe grefier. In acest timp mâna mea alunecă dealungul dulapului se înfingă in-tre sticle și apucă pe cea mai mare, do o oă. O seabor încetșor și o bag sub palton.

— Nu-i nimic, domnule grefier, Madgariu tot face imprumutul...

Ne seaborăm jos. Nu observae nimeni figura, nici chiar ai noștri. Când am intrat in cameră, pe masă făceau cu ochiul două sticle de vin. Chef mare nu prea am făcut cu două sticle de vin, radeam mai mult de întâmplare și se cruceau tot cu luasem sticla din ochii tuturor și nu observae nimeni.

Imi făcusem un obicei până au observat cea cum sado cazul și

CULTURA DE LUMINA

N.I. Herescu: „Lirica Latină”

Viața literară

Calendar

Miercuri, 8 Sept. 1937
ORTODOX: Nașterea Maicii Domnului.
CATOLIC: Nașterea Maicii Domnului.
SOARELE: răsare 5.46, apune 18.40.

RADIO

Miercuri, 8 Sept. 1937
RADIO-BUCUREȘTI și RADIO-ROMANIA
3.30: Deschiderea emisiunii Gimnasticii ritmice. Radio-Jurnal. Concert de dimineață (discursuri).
5.50: Sfatul gospodăresc și medicale.
8.30: Închiderea emisiunii.
13: Ora Culturală. Sport. Cota Daurilor.
15.10: Concert de pian. Orchestra Vasile Julea: Arii naționale și Cântecul românesc.
14.10: Radio-Jurnal: Ora, Mersul vremii, Știri interne și externe.
14.25: Continuarea concertului.
15: Ultima știre.
19: Ora, Mersul vremii.
19.05: Concert de muzică variată (discursuri).
20.15: Actualități franceze, de Ion Cantacuzino.
20.35: Muzică distractivă (discursuri).
RADIO-ROMANIA
21.35-22.30: Concert de muzică variată (discursuri).
RADIO-BUCUREȘTI
21.35: Muzică populară. Târful Teodorescu (vocală): Romane și Arii naționale: Zoră pe drum un cântec; Iarbă verde din zăvoi; Toată lumea doarme, doarme, de Zavaidoc; Doine din Ardeal și Jucuri; Smaranda de Stan Palanca; Iarbă verde din țara ta, de Zavaidoc; Romane și Arii naționale.
22.05: Dura Monique-canto.
RADIO-ROMANIA și RADIO-BUCUREȘTI
22.30: Sport: Balcanica Atletică: Ziua II-a (registrări). Radio-Jurnal.
23: Concert de noapte al Orchestrei Radio, dirij. de Ion Ghiga.
23.45: Jurnal pentru străinătate și rezultatele Balcanicilor Atletice ziua II-a în limba franceză și germană.

Spectacol

TEATRUL CARABUȘ
Teatrul Comediei (liber): O zi de jandarmi.
TEATRUL VESEL
Marconi: Fostele de vânt.
Aici la grădina A. M. o reprezentare extraordinară a piesei MATUSIOA LUTU în trei acte, în regia lui I. L. G. în colaborare cu GRADINA TEATRULUI, în care se părea a se cuculi.
CINEMATOGRAFIA MANESTI
ARO: Madame Bovary.
VOX: Refugiul din Danzig.
FEMINA (plafond desespărați): Creștin și vin indian.
AZI PREMIER
Noul idol al comandantului TYRONE POWELL de către BARTHOLOMEU CARABUȘ.
CAPITOL
PALAS BULEVARD: Pădurea de iarnă.
A. R. P. A.: Curierul.
FORUM: Nick gentleman.
MAGNOLIA.
MAGNOLIA: În serviciul Partidului.
VOLTA BUZEȘTI: Căderea din jungla.
MARCONI: Sherlock Holmes și Jurnal.
DARBY: Miss Theodora.
FRANKLIN: Mitești și de mână.
DACCIA: Drumul durerii și de mână și de completare.

...și ceva despre Poezie

Căția ciliților cel puțin mă vor fi ascultat probabil și eu citit pe o această rară caleghe de esență din volumul Pentru clasicism al lui N. I. Herescu, de care noi am vorbit aici, nu totuși atât cât am fi vrut. Era acolo dată și amintiri — și va amintiri desigur dacă ați citit volumul — era mai mult o profesie de credință a unui om chemat oarecum să fie directorul de conștiință pentru o anumită inteligență, pentru o anumită sensibilitate a culturii noastre care cred că are puțină nevoie de el, Mărturisindu-și un sentiment fără echivoc în fața atător „amintiri” care fac bruma inteligenței, N. I. Herescu afirmă valoarea acestuia din urmă, prerogativele ei pe care trebuie să le căutăm acolo unde avem legături ancestrale, în tezaurul occidentalului.
E acesta un punct de vedere care nu e scump, El mai este și adevărat, și just.
Dar ce ne va preocupa acum este să arătăm intrădevar că N. I. Herescu se găsește printre cei mai activi cari lucrează să desegreze aceste selipiri intacte și să le aducă la viața de azi. Pretind că aceasta este cea mai importantă contribuție care se poate aduce culturii noastre. Este în același timp și pasiunea, și prima grijă a tânărului poet care profesor la Facultatea de Litere din București, își lasă de ani de zile să tacă sau își ascunde căntecul lui pentru ca în versul tot de el ciștat să facă mai întâi să se audă cele dintâi inspirații și cele dintâi muzici care se înalță pe oamni.
Dar traducerile din clasic, mai ales când ele interpretate pe poezii, traducerile acestea care fac cu siguranță poezia și aristocrația unei culturi, având totuși de cele mai multe ori, și totdeauna aproape, un viciu care le anula: nu se puteau citi. Și mai mult și eu, eu teama de a nu părea înconștient dar eu satisfacția că înțeleg și părea lui N. I. Herescu, mă întreb intrădevar, din noi toți cari am citit cândva cu entuziasm Enaida în traducerea lui Cosbuc, câți am mai recitit-o azi cu plăcere? S-ar fi crezut astfel că vechii poezii par streini de sensibilitatea modernă sau că, Doamne fere!

Mihail Kogălniceanu

1917 Septembrie 6.
Moldova a dat neamului, într-unul din cele mai hotărâte momente ale lui, pe Mihail Kogălniceanu, care a creat școala, stilul, cultura și statură națională.
Cum, pe vremea aceea trăiam sub puterea politică rusă și sub influența spirituală franceză, cel care copilarise cu Vasile Alecsandri și învășurase amândoi la Pension Cuenin, prin concursul împereșărilor și-a format sufletul la conștiința a două culturi: cultura franceză, din timp copiii lui Sturza Demopolul au stat la Lincelle, cultura germană, după interconștința consultă rusăscă — care vedea primejdios mediul francez pentru olăstare sturzești.
Dar mai ales în mediul german, într-o legătură cu personalități urlete ca Al. Humboldt, prof. Gans, Ranke și Savigny — și Kogălniceanu se impune pe planul notorietății savante prin „Romanische oder Wallachische Sprache und Literatur” și „Equisse zur Phonetik, les moeurs et la langue des Cigains”.
Recent în țară, continuă opera de construcție culturală a lui Asachi, colaborând chiar cu acesta în suplimentul literar al „Albinei”.
1846 este anul cel mai important în revoluția moldovenească dinaintea „Concursurilor Literare” ale lui Măiorescu; Kogălniceanu scoate „Dacia literară” censurată însă după 2 numere din cauza unui articol contra xenomane.
Ce-au făcut ei din Balce? Bine înțeles că oriunde au pus ei mâna și bunăvoința au stricat.
În primul rând au luat o mare inițiativă care s-a așteptat probabil, fără protocol, în istorie, Balcei și va fi transformat în port. Ce fel de port, va fi acela cu fundul presus nu știu. Probabil pentru bărci de amatori. De aceea s-au apuși să facă un dig, un nenorocit de dig care înalță ca vai de el, cu toate fondurile care se duc pe gâră par-se în loc să intre în mare.
Poate că ar fi fost mult mai util și mai cu sens amenajarea unei plajii mari, pentru că hotărât mult mai mare va fi oriunde traficul de turist decât cel de măriuri, ca să nu mai vorbim de vasele militare care nu pot intra în port (afară de canoniere). O idee atât de practică și de mărească nu putea fi decât, dintr-un cap gen cel pe care-l poartă gentlemanul despre care am vorbit mai sus. O întărire a raporturilor comerciale pe cale maritimă, între Varna și Balce nu vedem intrucât ar fi vreodată posibilă, pentru că nu are în niciun fel, cum să fie posibil.
În loc de asemenea planuri magnifice, primărie, sau oficiul local de turism (noli me tangere) sau Dumnezău știe cine (poate Bulgarii de via-a-via) nu era mai bine să organizeze un sistem convenabil de comunicație cu punctele apropiate de pe coastă? Cu Tula de exemplu, unde se duc sau vor să se ducă ațâța pentru băile de ghol, cu Ecrene, unde este una din cele mai mari și mai frumoase plaje de pe litoral (și asta trebuia făcut în primul rând pentru a suplini lipsa de plaje a Balcei), cu capul Caliacra pe care vor ațâța să-l vadă dar nu le convine să se ducă pe socoteala proprie și așa mai departe.
Ce au nevoie străinii cari vin să facă o lună de mare la Balce de un dig medocru, când lor le trebuie plaje, privești? Oficiul Național de turism crede că numai prin fotografii și afișe colorate se face treaba? Banji cari s-au cheltuit și se cheltuiesc necontenit pentru un dig inutil puteau servi la construirea unei mici flote de salupe cari să stea la dispoziția vizitatorilor (bieteți oameni mai plătește și taxe, sunt ademeniți prin tot felul de reclamații).
Perspectivele Balceiului, pentru viitor sunt ofișe decât cele ale unui

caleidoscop

PARINTELE C. R. CRISAN

Serie în „Orientări”.
„Neculai Totu și Bănică Dobro”
Am citit în cărțile în vitrină: „Insemnări de pe front” (așa de modest intitulat) și „Crucificări” (atât de plină de esență din adânc), sunt două cărți cari nu numai că îmbogățesc literatura românească de azi cu pagini de puternică afirmare, așa ca și cum am vorbi despre scriitori afirmați, cu zeci de volume în urmă, ci, mai ales, sunt un început (sau, poate, o continuare) a unui nou et în această literatură și artificială literatură română. După marea lovitură dată în balta puterii a scriitorului românesc, prin această masivă lespede lăută a „tablelor legii” românești, Carica Capitănelui „Pentru legionarii, cari a socot moartea de inutil și de pestilent a ceea ce se putea numi „proză”, cărțile de curată și vie literatură românească se însușeau. meren, una după alta, din ce în ce mai realizate și mai pline, scapărând piața literară și lăsând mult în urmă vechile marote ale literaturismului azi desuet. Iată, înăfrșit, rezolvată și problema scriitorului român: cărți cari se vând, cărți cari nu șomează în rafturi câte patruzeci de ani (Dealtfel, în Tura asta tot începe a se recrea din nou: comertul, justiția, cinstea, marea, ordinea și arta. Capitănelul a dat exemplul lui și în literatură. Desigur, așa cum am spus în recenzia făcută atunci, Cartea Capitănelui nu-i numai o carte

IZVOD

va apare cu numărul 2 la 15 Septembrie
Adrese colaborarea d-ilor Radu Gyr, S. St. Cazacu, M. Nanov, Ștefan Ion Gheorghe, Valeriu Cărdă, Mircea Strelnul, Emil Muracade, George Drumur, Vasile I. Postecă, Cărl Vărnar.
Începând cu cel de al 2-lea număr IZVOD s-a pus la aparitia regulată lunară.
Paginile revistei IZVOD sunt deschise tuturor tinerilor cu talent. Și mai sunt deschise și curvenților minoretilor.

Un luptător al condeiului

— ca să întrebăm cunoscutele drăzi lui Valeriu Cărdă — o Vasile I. Postecă, ale cărui versuri de crenome au apărut de multe ori prin „Ionar” și „Tara Sîpencilului”.
Acuma, V. I. Postecă are sub tipar un volum de poeme la editura „Rucovina”. Tot el, a îngrijit ediția postumă a piesei de teatru „Haiducii” de regretatul Mihail Horodnic.

Aspazia Munte

o merituoasă scriitoare din Arboarea, va apare la 15 Septembrie cu un volum de poeme. Poemul d-nei Aspazia Munte, de-o nobilă inspirație și-o clară viziune peisagistică, o va impune definitiv în literatura noastră.

George Drumur

acest urmas poet al brunilor arboareni, nu va apare cu nimic deosebit. Totuși, pregătește cu rădăre de plivăcarii trei cărți: una de poeme, un roman și-o culegere de poezii.

Mihail Polibroniade

prezintă, ca o smerită mărturisire, o carte mare despre suferințe și „nălțări” legionare. E vorba de „Amintiri din Jilava”. Am citit în „Ovănțal Argentinu” un revelator fragment. Un scris de puternic realism, transformat totuși — lăstă atributul cel mai nimerit pentru Mihail Polibroniade.

„Linistea din furtună”

o titlu al noului cârli de Valeriu Cărdă. Va apare în toamna aceasta. Va fi o culegere de lucrări asupra eroicului românesc.

Cărți cari trebuie citite

„Căpitanul”, de dr. Ion Băneș; „Revoluția fascistă”, de Dorol; „România de mâine”, de Alex. Cantacuzino; „Studențimea și idealul spiritual”, de Radu Gyr; „Vremuri de restriște”, de Cănelia Georgescu; „Descripții pe vreau”, de Cost. I. Goga.

„România creștină”

ziarul d-lui Sergiu Florescu, reapare stiele acestuia. Va fi această publicație de dreptăți lăpă și mare entuziasm, pe care-o cunoaștem de mult. Trebuie citită de toți românii.

Eugen Păraianu

ne trimite poemul în proză: „Ceața mi s-a luat depe ochi”. Il reproducem integral.
„Pe cilița satului rămăsesem singur și nu vedeam lăpă mină pe lăpă. Se lăpăsesse pământul și acum vedeam bine. M’am prăbușit la pământ și m’am lăpăsat. Era lăpă mare. Când m’am ridicat El, Stăpânul, nu mai era. Harle și alăute cântau, desupra, pe orizontul verzi. Intrăcoala m’a dus lăpă lăpăredă. Nu știu cine m-a călăuzit pașii. Dar pe drum mi-am pierdut păcătelez.”

Șchiță de poem

Robind-o în lanțuri după lăpă
„Indulgată,
semei ai poruncii de car colina
și-l fie și-ai știut că-ai suferit niciodată
mai fără margini n-o să-ți crească
bucuria
M. S.

Perspectivile Balceiului

O întâmplare foarte nepăcșită, a făcut că după câteva zile de sedere în Balce, să fie trezit dintr-un vis pe care nădădă nu-l speram. Era unul din acele splendide amurguri când golul metamorfozat într-un imens bolid de lapte scintilător, pare că doarme în poezile răpător albe, înfășurate în draperii solene de absolută încremăntare. Urmăreau șobor de mare arță al unui pescar, când o mână abătută peste umărul meu mi-a semnalat prezența unui cunoscut. Era singur și eu începuse să vorbim. Apoi a venit un necunoscut, s’a așezat și el în fața căneliei. Mi-a fost prezentat. Apoi a venit altul.

Perspectivile Balceiului

acela făcuse, arătos și plin de versă se vedea totuși meșchina, puturoasă răscolitoare a gunoier în căutarea unui ciolan infect. Am aștat pe urmă că se bucură de o stare materială ca totuși deosebită și strângeră prietărie peste proprietăți. Omul bate fierul, ce să facă. Nu am rezistat prea mult alături de acel splendid personaj și am plecat căutând să-mi mai dau mâna pentru a răzui undeva peste desuși. Iluzia parădăului dispăruse. Sacălii probabil sunt necari unde soarele e prea arzător și descompune repede căderile. Și probabil atâtea vreme cât suntem pe pământ iluzia răzuiului este o gresă cădere în păcat.
Balceiul ce oriunde bucată din pământul minunatelor noastre țări este și el bătut de haita acestor hăi-jări, agenții electorali.

Perspectivile Balceiului

mul rând pentru a suplini lipsa de plaje a Balceiului, cu capul Caliacra pe care vor ațâța să-l vadă dar nu le convine să se ducă pe socoteala proprie și așa mai departe.
Ce au nevoie străinii cari vin să facă o lună de mare la Balce de un dig medocru, când lor le trebuie plaje, privești? Oficiul Național de turism crede că numai prin fotografii și afișe colorate se face treaba? Banji cari s-au cheltuit și se cheltuiesc necontenit pentru un dig inutil puteau servi la construirea unei mici flote de salupe cari să stea la dispoziția vizitatorilor (bieteți oameni mai plătește și taxe, sunt ademeniți prin tot felul de reclamații).
Perspectivele Balceiului, pentru viitor sunt ofișe decât cele ale unui

Partidul „Tinerilor Ruși”

Activitatea organizației conduse de Alex. Kasem-Beg. Un program corporativ. „Tinerii Ruși” și emigrarea. Poziția partidului față de celelalte organizații rusești

Poate puțin este cunoscut în noi în țară, formațiunea politică cunoscută în străinătate, sub denumirea de partidul „Tinerilor Ruși”. Aceasta organizație a surselor de emigranți ruși. Împreună cu toată fața pomântului, a fost fondată în anul 1924, de către un grup de tineri ruși. Inițial, organizația este creată în Rusia, în cadrul mișcării revoluționare, intrând în rândul mișcării de luptă a oporinut d-lui Alexandru Kasem-Beg.

Cu o tenacitate demnă de a revela comandantul Kasem-Beg, a umbrit ani de zile în trei continente, a descoperit noile așezări rusești, a interesat îndepărtate de scară, la o adâncă și necesară mândrie științifică. Într-o zi, a fost sfârșitul său, dar nu în viața, inițiativa acestei noi mișcări de eliberare, a organizat perfect, tot tineretului pe care l-a întâlnit în calea sa.

La sfârșitul anului 1920, numeroase organizații în diverse centre ca: Paris, Berlin, Londra, Belgrad, Praga, Sofia, China, Târlă, Balta, America etc., erau complet organizate și îndobândite. Partidul „Tinerilor Ruși”, este construit pe baza disciplinii și ierarhiei. El a căutat să formeze o elită și pentru aceasta, orice membru era nevoit să facă în partid un stagiu reglementar destul de lung, terminat cu un examen extrem de pedant.

Partidul „Tinerilor Ruși” edita, ca și astăzi, pentru cititorii în limba rusă, deosebite reviste de doctrină ale grupului, reviste ce au și o editie în limba franceză, germană, italiană și engleză. Mereu atente să difuzeze doctrina prin broșuri de propagandă.

Un mare cerc de studii ce înfăptușea la Paris, studiul Rusia sub toate aspectele ei contemporane.

orizonturi culturale întregii națiuni.

Independența politică și economică, ar permite statului nou, să ducă cu strălucire o politică de pace și colaborare intelectuală și spirituală, atât în Occident cât și în Orient.

Pentru a evita toate interpretările inexacte, privind activitatea sa, partidul „Tinerilor Ruși”, a ținut de la început să precizeze, că n-are pretenția să vorbească în numele tuturor emigranților ruși.

D. Alexandru Kasem-Beg, recunoaște de altfel că emigrarea rusă nu reprezintă un bloc omogen. Un mare și mic partid al emigrației, natural anti-comunist, nu există decât până astăzi.

Actualmente emigranții ruși se divid în trei grupe bine distincte. Primul grup, este al emigranților ce și-au conservat mentalitatea contra-revoluționară a războiului civil.

Grupul acesta nu admite sub nici un motiv evoluția Rusiei.

Organul lor principal este: „La Renaissance” și apare la Paris. Grupul al doilea, este format din fostii membri ai partidelor liberal și socialist, adoptați al lui Kerenski și Milinkov. Aceștia au rămas fideli principiilor lor vechi și și propăgandă ideile prin organul lor principal „La Derniere Nouvelle” (Paris).

În fine, al treilea grup, este cel format de organizația „Tinerilor Ruși”, ce luptă pentru formarea unei monarhii sociale. Organizația d-lui Kasem-Beg, se situează la mijloc, deci, între rușii albi și roșii.

Partidul are tot asertivitatea Casei Imperiale Rusești și girul Marelui Duce Dimitri, ce ia o parte activă la lupta sa.

Astăzi organizația are peste 150 de secțiuni, împrăștiate în toate ținuturile lumii. Centrul partidului este la Paris, de unde se conduce acțiunea sa unitară.

Dem. Șutu

Pierderea la Geneva a d-lui Victor Antonescu

Azi dimineață la orele 9 jum. d. Victor Antonescu, ministru afacerilor străine, a plecat din Capitală, plecat spre Geneva, unde va participa la lucrările sesiunii consiliului Societății Naționale.

Totodată d. Victor Antonescu va participa și la lucrările consiliului per-mancat al Micii Ințelegeri și la conferința mediteraneană.

D. Victor Antonescu se va reîntoarce în țară la sfârșitul lunii Septembrie.

Interimul ministrului de externe, a fost luat, începând de astăzi, de d. Gh. Tătăreanu, președintele consiliului.

Bolcot în Polonia contra comuniștilor evrei

VARSOVIA, 7 (Radio Central). — Grupul naționalist din Grodno a început ieri bolcotul contra magazinelor evreiești. S-a lansat o proclamație, prin care populația a îndemnat să nu cumpere de la comercianții evrei.

Grupul de naționaliști s-au instalat în fața magazinelor evreiești și fotografiază pe polonezii care cumpără de la comercianții evrei. Reclamanții sunt trecuți pe lista neagră.

LEGIONARI ACHITAȚI de Curtea de Apel din Chișinău

CHIȘINĂU. — În ziua de 2 Sept. c. Curtea de apel din Chișinău — compusă din d-nii: C. Crișan președinte, Vasile Pana și Aurel Tiberiu Sava asessori — a judecat apelul legionarilor Vasile Chipariș, Trofim Costeac, Nicolae Neacșu, Timofte Donjon, Nicolae Plotnicov și Eugen Răileanu, cari fusese condamnați de către Trib. Suceava la câte 2 luni închisoare pentru puzul cârmășilor evrei — uniformă legionară.

Din dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Legionarii au lucrat timp de 4 luni (alături de alți 60 legionari) la reconstruirea bisericii din comuna Cotlaș, Mari jud. Suceava — în mod gratuit, bineînțeles. După terminarea lucrului și sfârșirea bisericii, ordonărilor legionare — bucurându-se că i-a încredințat Dumnezeeu să facă o faptă creștină — au plecat, pe jos, înspre Chișinău, la petrele lor.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

JUDECAREA APELURILOR

Curtea de apel din Capitală, Răsarabil, după strălucita pleoară a d-lui avocat Leon Bosse — unul dintre cei mai vrednici avocați din baroul Chișinău — a respins apelul parchetului Suceava și a admis apelul legionarilor, achitându-i de orice penalitate.

S'a stabilit, deci, că portul cămășii verzi, fără centură cu diagonă, nu constituie uniformă legionară.

Așadar, după 2 ani de trambulare pe drumuri — afară de arestarea și deținerea preventivă de circa 40 zile, schingiuirea și batjocura din partea jandarmilor abuzivi — legionarii au ieșit nevinovați.

În cele din urmă li s'a făcut dreptate.

Cine răspunde însă de această prigoană? Șeful de post? Șeful de judecătorie? Momentan nimeni, căci așa sunt împrejurările...

Dar mâine? Vom vedea...

Sergiu Florescu

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

Ajunși la Suceava — după vreo 2 săptămâni de mizerie și batjocură — parchetul i-a pus în libertate până la judecată. Aceasta s'a petrecut în toamna anului 1934.

Tribunalul Suceava, prin sentința nr. 185 din 22 Aprilie 1937 — după mai multe amânări — condamna pe legionarii la câte 2 luni închisoare corecțională.

Atât parchetul cât și inculpații fac apel.

ARESTAREA ȘI SCHINGUIREA

Ajunzând în comuna Ignățuie jud. Orhei — după ce au parcurs 25 km. — au poposit la un gospodar din sat, în apropierea postului de jandarmi. Ajutorul de primar Vasile Măneșcu, care fusese la o nuntă împreună cu șeful de post și orașul de băutură, s-a prezentat și a cerut legionarilor să se legitimeze. Băieții s-au executat, Cum a aflat că sunt legionari, s-a dus la șeful de post — care trăiește în conștința cu o jidovecă! — și acesta (pre nume Ivan Virabov), în doi timpi și trei mișcări, i-a arestat, declarându-i „periculoși siguranței statului.”

Zădărnice au fost toate lămuririle legionarilor. Jidovul șef de post nu numai că n-a voit să priceapă că s'ar fi răsturnat un abuz, față de niste oameni pașnici — a căror singură vină era că au lucrat grațios la o biserică! — dar, culmea barbariei, i-a legat în lanțuri și timp de 3 zile i-a bătut în așa hal, încât, când

au ajuns la parchetul de Orhei, erau de nerecunoscut.

Și toate acestea... pentru că legionarii aveau cârmăși verișori, care pe sub haine, Mare crimă... parchetul de Orhei, văzând așezarea de post, și-a declinat competența în favoarea parchetului de Suceava. Astfel că legionarii, deși bătuți, au fost trimiși pe jos, din post în post, la Suceava.

</

evrei
?
e bun ro
și pe cel
il mai mare
riteriens —
Hellman —
româneas-
publicaful
restină.
a este de a.

ar

un terț, care
accasă a aere,
mă, că mama
celdere de a
e tucila apar-
tribunalul a
stăției, pentru
examinarea cine
adică tatăl

POST ELI-
A

cazilor a a ma-
clamaia parche-
suma de 125.000,
r făcând la ca-
tarea împotri-
e care a și fost

a, a după erl
fișura materială

I DE POLITE

că Galsă a fa-
torilor de polli-
Artur Mables,
ntrol.
amnați la câte un

L. LEGIONAR

zilele între
și 18,30-20,30
merlei No. 3

legionară pre-
nă găsec ac
anizat pentru
ni, procese,
riat.

Partidul național - țărănesc continuă șantajul:

O nouă dovadă a complicității Madgearu-Tabouis
Ce scrie L'Oeuvre din 29 August. Efectele aranjamentelor financiare

Am anunțat acum câteva zile, aranjamentele de plată ale partidului național-țărănesc pentru susținerea campaniei de presă din străinătate și obligațiile luate de acesta prin reprezentantul său legal, d. Virgil Madgearu.

Comandantul intern de capitală

Intelegeri un articol semnat de d-na Tabouis cu următorul titlu: «Consiliul Micii Antante nu va aduce nici o contribuție favorabilă democrației», iar în subtitlu: «România reclamă dreptul de a încheia un pact cu Roma».

Interesant este că această oventualitate a enervat anumite cercuri evreiești din Franța, cari au cerut partidului național-țărănesc să se pronunțe în această chestiune.

La 29 August deci, d-na Tabouis, printre o serie de moțiuni la adresa României, ocupându-se de pactul italo-român, care pretinde a fi fost unul din obiectivele conferinței de la Sinaia, scrie următoarele:

«Acest faimos pact italo-român, la care unele cercuri franceze sau o pus încă de acum trei luni, trebuia conceput după modelul tratatului italo-jugoslav, adică un angajament formal din partea Italiei de a apăra frontierele României».

«Italia încearcă ea oare să se opună Rusiei declarându-se garanta frontierelor române înspire Basarabia?» (N. R. D-na Tabouis conține și astăzi Basarabia teritoriul rusesc.)

Cu alte cuvinte ar îndrăzni Italia să împiedice planul d-nei Tabouis-Madgearu?

A doua zi «Dreptatea», ecoul ziarului L'Oeuvre, se supunea ordinului dela Paris:

«Unele ziare, au accentuat după conferința dela Sinaia, că între Mica Intelegeri și Italia n-a existat decât un singur element de îndrăprie: a raporturilor, rădăcina dintre Jugoslavia și Italia».

«Serios! Numai atât există?» «Cu odată ușurință se trece peste realități și cum se încearcă a se înmormânta sub fraza dulce, îngrijorătoare îndreptățe ale faptelor».

Iată răspunsul la comandă al oficiului național-țărănesc.

PREȚUL ȘANTAJULUI

Prețul acestui servilism al partidului național-țărănesc, față de combinațiile presei evreiești franceze, ni-l dă chiar în cuprinsul aceluiași articol, d-na Geneviève Tabouis, printr-o frază lipsită de orice diferență față de instituțiile noastre fundamentale.

Ultimile succese electorale (1) au întărit poziția partidului național-țărănesc, astfel, încât factorul constituțional este obligat de a încredința puterea peste câteva săptămâni unei echipe Maniu-Titu-Ioscu» (N. R. Cititorii își

amintesc că d. Virgil Madgearu, a doua zi după Sinaia, amintesc cu certitudine venirea la putere a partidului la 15 Septembrie).

Iată o nouă impertinență a d-nei Tabouis, la care d. Virgil Madgearu răspunde grațios, executând comanda telegrafică a Parisului.

Iată însă și o nouă dovadă a pactului Tabouis-Madgearu, în care cămășă d-lui Mihalache este un simplu paravan.

D. Virgil Madgearu își consumă prețul trădării: reclama

VIRGIL MADGEARU
Capachehala Frontului popular

d-nei Tabouis pentru partidul național-țărănesc.

Mai neagă secretarul general al partidului național-țărănesc legăturile sale cu presa jidovească din țară și străinătate? Dar întrebarea cu fostul ministru de externe, pe care Geneviève îl bagă neapărat într-o formație Maniu?

Priecul acum d. Mihalache de ce a fost scos sub candelabrele dela Sinaia și fotografiat alături de un domn de rit alsacian? Dacă nu înțelege, îl vom explica.

STILEX

Fratele împăratului Japoniei vizitează Germania

BERLIN, 8 (Radior). — Principele Chichibu, fratele împăratului Japoniei, a sosit astăzi dimineață, la Friedrichshafen, venind din Elveția.

Oaspetele imperial a vizitat uzina pentru construirea dirijabililor Zeppelin și apoi avionul, care este în curs de construcție.

Principele Chichibu este așteptat să sosească, Miercuri după amiază, la Berlin. Recepția sa oficială a fost fixată pentru ziua de 13 Septembrie.

VARSOVIA, 8 (Radior). — D. Gruska, președintele partidului din regiunea Galiciei și Sileziei, a fost arestat în legătură cu greva sărăcioasă a țărănilor.

Arestarea președintelui partidului țărănesc din Polonia

VARSOVIA, 8 (Radior). — D. Gruska, președintele partidului din regiunea Galiciei și Sileziei, a fost arestat în legătură cu greva sărăcioasă a țărănilor.

INCIDENTUL ITALO-SOVIETIC

MOSCOW, 7 (Radior). — Correspondentul agenției «Havas» transmite:

In cercurile bine informate se știe că nota sovietică adresată Italiei constituie nu numai un protest, ci și un avertisment. Ea înseamnă primul pas spre o acțiune ulterioară, în cazul când avertismentul nu va fi ascultat.

In ca privește respingerea notei sovietice de către guvernul italian, nimeni n'a fost surprins la Moscova de acest fapt, de care era de așteptat ca o națiune ocrotită de astfel de fapte să nu se recunoască vinovată.

Comentând nota sovietică, «Pravda» scrie: «Nota guvernului Uniunii Sovietice smulge definitiv masca

Presă franceză despre incidentul italo-sovietic

Conferința se va ține neîntârziat

MOSCOW, 7 (Radior). — Correspondentul agenției «Havas» transmite:

In cercurile bine informate se știe că nota sovietică adresată Italiei constituie nu numai un protest, ci și un avertisment. Ea înseamnă primul pas spre o acțiune ulterioară, în cazul când avertismentul nu va fi ascultat.

In ca privește respingerea notei sovietice de către guvernul italian, nimeni n'a fost surprins la Moscova de acest fapt, de care era de așteptat ca o națiune ocrotită de astfel de fapte să nu se recunoască vinovată.

Comentând nota sovietică, «Pravda» scrie: «Nota guvernului Uniunii Sovietice smulge definitiv masca

ca pirajilor și-i întinde la stăpânul informelor.

«Agresorii vor trebui să înțeleagă că Uniunea Sovietică nu va mai suporta acțiunile pirajilor împotriva vaporilor comerciale sovietice. Ei vor trebui să înțeleagă că au început un joc periculos plin de urmări grave. Mașinarii sovietici cari navighează în apele străine nu sunt fără apărare. Marea patrie sovietică va și să apere împotriva celor cari au uitat orice măsură. Fiecare vapor sovietic și fiecare cetățean sovietic, oriunde s'ar afla, sunt protejati de întreaga putere a Uniunii Sovietice. Pirajii și alii răstăpânesc faptul că pavilionul vaporilor sovietice este inviolabil și că fiecare petec din pământul sovietic.

forintei medicale, care adăugă că a fi din nou un

«Ce vor sovieticii să facă?», scrie «Le Journal».

«Acesta este un joc periculos, nu ajungă la război, zădărit. Prin comenzi, o de acum înainte, lumii răspundătoare, ducătorii dela planor, răspund prin

SENZAȚIONALĂ ATITUDINE A PRESEI FRANCEZE

PARIS, 7 (Radior). — Agenția Havas transmite:

In timp ce cercurile de dreapta acuză pe Uniunea Sovietică de a vrea să torpileze apropiata conferință mediteraneană, cercurile de stânga, surprinse de demersul sovietic la Roma, se feresc să comenteze inițiativa Moscovei.

Presă de dreapta se declară împotriva notei sovietice. Începând cu «Le Matin» și terminând cu «Le jour», toate zărele acuză Uniunea Sovietică de intenții rele față de conferința mediteraneană.

«Înainte de nașterea con-

«A fost mai «L'Oeuvre» a fost a ză nota sovietică, «Le Journal» a protestat, dăca în lui din Moscova, șaseul ci

«Le Journal» a protestat, dăca în lui din Moscova, șaseul ci

«Le Journal» a protestat, dăca în lui din Moscova, șaseul ci

Provocările bolșevice în Mediterană

SALAMANCA 8. — Cercurile naționaliste ocupându-se de torpilele distrugătoare engleze «Havay» de către un submarin necunoscut, declară că cele două submarine naționaliste se găsesc de un timp îndelungat în marea Cantabrică unde au blocat portul Gijon.

Pe de altă parte, prizonierii ruși, căzuți în mâna naționalistilor au recunoscut că la Murcia există un comandament special rus sub ordinele colonelului sovietic Petrov, a cărui

menire e de a ataca cu avioane purtând semnele naționaliste, vaporii țărăniști neutre, în special pe cele britanice.

Însăși s'a putut afla că la Cartagena există un comandament maritim care uzează de aceleași mijloace, cu scopul de a provoca un conflict între guvernul Franco și cel britanic sau speranța că Englezii vor susține pe bolșevici.

Ofensiva japoneză

Ședința Dietei japoneze. — Baza din insulele Prat a

SHANGHAI, 8 (Radior). — Don't vaporaie ale serviciului vama obișnuit, conduse de ofițeri englezi, au fost bombardate și atacate cu mitralierele de avioane japoneze la Ningpo (sud de Shanghai).

TOKIO, 8 (Radior). — Dieta a aprobat în unanimitate al treilea buget suplimentar din acest an, cifrat

la suma de 2.200 milioane yen și destinat să asigure continuarea operațiunilor militare în China, până la expirarea anului bugetar în curs.

IN INSULELE PRATA

SHANGHAI, 8 (Radior). — Insulele Prata, situate la 150 mile spre sud de Hongkong, care aparținau chinezilor și care de curând au fost ocupate de japonezi, sunt transformate grăbite în baze de hidroavioane.

Stirea a fost adusă de funcționarii unei societăți exploatare de algă, cari luau în acele insule. Ei declară că au fost singurii de japonezi și că numai cu mare greutate au ieșit să evadeze și să fugă cu o barcă-automobilă.

TOKIO, 8 (Radior). — Agenția «Domei» anunță din Shieshin (Coreea):

Autoritățile sovietice au capturat 8 vaporaie de pescuit japoneze, erî dmineață, în largul Oceanului, în regiunea golfului Poșeit, dela sud de Vladivostok.

Numărul total al vaporilor de pescuit sechestrade de autoritățile sovietice până acum se ridică la 28.

Vasul «Hayukomaru», aparținând guvernului provincial din

nordul Coreei a reușit să elibereze 5 vaporaie și se află acum în apropiere de vasele sovietice cari patrulază în acea regiune.

SHANGHAI, 8 (Radior). — Un grup de aproximativ 150 femei și copii englezi, care fuseseră evacuați din Shanghai și îndreptați spre Hongkong, s'a înnoptat azi dimineață la Shanghai.

Membrii grupului declară că preferă obuzele și bombele dela Shanghai, holerei, uraganelor și dezlăturii, care domnesc la Hongkong.

HONG KONG 8 (Radior). — Vaporul britanic «Tallban» a fost format azi dimineață la ora 4 să se oprească, în apropiere de Macao, la înșiră din apele teritoriale britanice, de către un contratorpilor japonez.

După ce vasul a fost vizitat de ofițerii japonezi, a fost lăsat să-și continue drumul.

SHANGHAI, 8 (Radior). — Statul Major japonez anunță că până aseară trupele japoneze au înaintat pe tot frontul de est de concesiunea internațională și că au operat joncțiunea cu diviziile cari ocupă sectoarele Paosan și Lotien.

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A MANA

LONORA, 8 (Radior). — Correspondentul «Havas» notează că elocințialele minie svonul de Maniu-Titu-Ioscu, suspus intenție născuțului englez de născuț conferința mediteraneană.

«În urma notei sovine în dresată guvernului Roma și a reacției, «Le Journal» în Italia de a lui mers.

«În aceste necunoscute, clară că guvernul țării și Marele Br al propun să intru în această conferință ar fi numărul de țitor.

Noul localitate de naționalitate Sinaia

SALAMANCA 8 (Bale). — Correspondentul Agenției «Havas» transmite: Comunicatul ofițerilor dat aseară, arată că naționaliste, după ce au sfârșit tența înamicului, au început întarea lor în sectorul din frontul din Asturi. În pat o serie de localități înălțimii. Alte trupe au reușit să captureze material de război.

Războiul din Spania

Bestialități săvârșite de roșii. Înăltirea forțelor naționaliste. Fuga comunistilor

SANTANDER, 8 (Radior). — Correspondentul agenției «Havas» transmite:

Autoritățile naționaliste comunică următoarele amănunte date de persoane evadate din provincia Asturilor, asupra asasinatelor săvârșite de guvernamentali:

În primele zile ale lunii August, la frontul polifid din Asturi au fost condus de guvernamentali

la San Isidro și încheiat într-o casă, care fusese mână în prealabil. Guvernamentali au aruncat apoi cașe în aer. Din cei încheiați, 35 au pierit în explozie. Celelalte patru persoane cari au scăpat cu viață au ieșit să se salveze în linile naționaliste.

Evadajii adăugă că numărul persoanelor executate la San Isidro este de 215.

Autoritățile naționaliste relatează deasemenea că orașul Llanes a suferit mari distrugeri din cauza guvernamentaliilor. N'au mai rămas decât ruine din turnul istoric al orașului, din palatul ducelel Estrada și din clădirea familiei Bastanaga.

Când trupele naționaliste au intrat în oraș au găsit pe bulevardul San Pedro din lungul Oceanului 12 cadavre.

Prin ocuparea acestui oraș, naționalii sunt acum stăpâni pe zonele care due în diferite regiuni ale provinciei Asturilor. Stăpânind deasemenea și culmile care domină partea orientală a provinciei, operațiunile trupelor naționaliste împotriva orașelor Aviles, Luanco și Gijon sunt foarte mult înălsnite.

REPUBLICANII FUG ÎN DESORDINE

SAINT JEAN DE LUZ, 8 (Radior). — Correspondentul agenției «Stefania» transmite:

În urma reluării înăltării forțelor naționaliste pe frontul Asturilor, coloanele guvernamentale se retrag sub bombardamentul aviației naționaliste.

Plecând dela Posada, trupele naționaliste urmăresc pe guvernamentali spre Cavadonga și Soto. Satul Bartiniera este dominat de trupele naționaliste.

SANTANDER. — Generalul Davila, comandantul armatei naționaliste pe de Nord, plimbându-se pe străzile orașului

RECOURT ȘI POLEMICĂ

D. general Paul Teodorescu, subsecretar de stat la ministerul apărării naționale, a avut o lungă conferință cu d. general Sichișiu șeful marelui stat major.

D. general Ilasievici, ministrul apărării naționale, în acord cu d. general Paul Teodorescu subsecretar de stat, a fixat un plan de activitate.

Eri s'au prezentat d-lui ministru al apărării naționale, toți șefii de servicii și directorii din ministere. Deasemenea s'au prezentat și d-nii comandanti de corpuri de armată.

D. general Paul Teodorescu va face o serie de inspecții înălsnite în garnizoanele din toată țara.

Piatra fundamentală a Academiei militare, va fi pusă înălsnite de începerea manevrelor.

D. Aurelian Bentea a plecat azi dimineață cu avionul la Londra, unde își va petrece concediul.